

A [matematikában](#) a **Cauchy–Bunyakovszkij–Schwarz-egyenlőtlenség** (illetve angol nyelvterületen *Cauchy–Schwarz-egyenlőtlenség*, az orosz matematikai irodalomban pedig *Cauchy–Bunyakovszkij-egyenlőtlenség*) [Augustin Louis Cauchy](#)ról, [Hermann Amandus Schwarz](#)ról és [Viktor Jakovlevics Bunyakovszkij](#)ról elnevezett **egyenlőtlenség**, mely gyakran használatos a [skalárszorzos terek](#) elméletében, a [végtelen sorok](#) és szorzatok integrálásának elméletében és a [valószínűség-számításban](#).

Legáltalánosabb formában a (valós vagy komplex számtest feletti) V skalárszorzos **vektortér** tetszőleges x és y elemének $\langle x, y \rangle$ skaláris szorzata [abszolútértékének](#) felső becslésére szolgál:

$$|\langle x, y \rangle|^2 \leq \langle x, x \rangle \cdot \langle y, y \rangle.$$

Megjegyzendő, hogy egyenlőség pontosan akkor áll fenn, ha x és y lineárisan összefüggő.

Tartalomjegyzék

- [1 Az absztrakt tétel bizonyítása](#)
- [2 Az egyenlőtlenség speciális alakjai](#)
 - [2.1 A valós szám n-esek tere](#)
 - [2.2 A négyzetesen integrálható valós függvények terében](#)
 - [2.3 A háromdimenziós euklideszi tér](#)
- [3 Általánosítása](#)
- [4 Története](#)

[szerkesztés] Az absztrakt tétel bizonyítása

Skalárszorzos terekben az alábbi kitüntetett [norma](#) vezethető be:

$$\|x\| = \sqrt{\langle x, x \rangle}$$

Ezt a jelölést használni is fogjuk. Minthogy az egyenlőtlenség az $y=0$ esetben fennáll, feltehetjük, hogy $\langle y, y \rangle$ nem nulla. Legyen λ tetszőleges valós (vagy komplex) szám. Ekkor

$$\begin{aligned} 0 &\leq \|x - \lambda y\|^2 = \langle x - \lambda y, x - \lambda y \rangle \\ &= \langle x, x \rangle - \lambda \langle x, y \rangle - \bar{\lambda} \langle y, x \rangle + |\lambda|^2 \langle y, y \rangle. \end{aligned}$$

(a „ λ felülvonás” a komplex esetben használandó). Mivel ez minden λ -ra teljesül, ezért a

$$\lambda = \langle y, x \rangle \cdot \langle y, y \rangle^{-1}$$

speciális esetben is igaz, ahonnan kapjuk, hogy

$$0 \leq \langle x, x \rangle - |\langle x, y \rangle|^2 \cdot \langle y, y \rangle^{-1}$$

amely akkor és csak akkor teljesül, ha

$$|\langle x, y \rangle|^2 \leq \langle x, x \rangle \cdot \langle y, y \rangle$$

vagy másként:

$$|\langle x, y \rangle| \leq \|x\| \|y\|.$$

[QED](#)

[\[szerkesztés\]](#) Az egyenlőtlenség speciális alakjai

A Cauchy–Bunyakovszkij–Schwarz-egyenlőtlenség, attól függően, hogy a V skalárszorzatos tér mi, speciális alakot ölthet.

[\[szerkesztés\]](#) A valós szám n -esek tere

Az \mathbf{R}^n [euklideszi vektortér](#) esetén (ezt az algebrai megközelítés miatt *diszkrét* esetnek is nevezhetjük) az állítás a következőképpen néz ki.

Tétel. Legyen a_1, \dots, a_n és b_1, \dots, b_n valós számok véges sorozatai. Ekkor

$$a_1 b_1 + \dots + a_n b_n \leq \sqrt{a_1^2 + \dots + a_n^2} \sqrt{b_1^2 + \dots + b_n^2}$$

(és egyenlőség csak akkor áll fenn, ha valamelyik sorozat „többszöröse” a másiknak, azaz például $b_1 = c a_1, \dots, b_n = c a_n$ valamilyen c valós számra).

Első bizonyítás. Ha tehát $a_1, \dots, a_n, b_1, \dots, b_n$ valós számok, akkor minden valós x -re

$$(a_i x - b_i)^2 = a_i^2 x^2 - 2a_i b_i x + b_i^2 \geq 0$$

teljesül. Ezeket az egyenlőtlenségeket $i = 1, \dots, n$ -re összeadva azt kapjuk, hogy minden valós x -re igaz lesz

$$(a_1^2 + \dots + a_n^2) x^2 - 2(a_1 b_1 + \dots + a_n b_n) x + (b_1^2 + \dots + b_n^2) \geq 0.$$

Ez csak úgy lehet, ha a szereplő másodfokú polinom diszkriminánsa nempozitív, azaz

$$4(a_1 b_1 + \dots + a_n b_n)^2 - 4(a_1^2 + \dots + a_n^2)(b_1^2 + \dots + b_n^2) \leq 0$$

amiből átrendezéssel adódik az egyenlőtlenség.

Az egyenlőség esete triviális, hiszen ekkor c -t kiemelve, mindkét oldalon az a_i számok négyzetösszegét kapjuk. [QED](#)

Második bizonyítás. Felhasználva a (kiszorzással látható)

$$(\sum a_i^2)(\sum b_i^2) - (\sum a_i b_i)^2 = \sum_{i < j} (a_i b_j - a_j b_i)^2$$

azonosságot, az egyenlőtlenség azonnal adódik.

Megjegyzés. Természetesen ezesetben nem kell feltétlenül az \mathbf{R}^n -beli skalárszorzásként felfognunk az egyenlőtlenség bal oldalát. Tekintheünk az egyenlőtlenségre úgy is, mint tetszőleges a_1, a_2, \dots, a_n illetve b_1, b_2, \dots, b_n valós számokra vonatkozó relációra.

[\[szerkesztés\]](#) A négyzetesen integrálható valós függvények terében

A négyzetesen integrálható valós-valós függvények terének (L^2) esetén az analízis egy fontos egyenlőtlenségét kapjuk (nevezhetjük így ezt az egyenlőtlenséget *folytonos!* alakjának). Szemléletesség kedvéért megjegyezzük, hogy ebben az alakban az összeadás helyett integrálás áll, mely valóban azt sugallja, hogy analízisban alkalmazott variáns úgy keletkezik az előző, diszkrét esetből, hogy a véges összeadást, annak végtelen határátmenetével, az integrállal helyettesítjük.

Tétel. Ha f és g folytonos valós függvények az $[a, b]$ intervallumon, akkor

$$\int_a^b f(x)g(x)dx \leq \sqrt{\int_a^b f^2(x)dx} \sqrt{\int_a^b g^2(x)dx}$$

(és egyenlőség csak akkor áll, ha valamelyik függvény többszöröse a másiknak: van olyan c szám, hogy $g(x) = cf(x)$ minden $a \leq x \leq b$ -re, vagy fordítva).

[\[szerkesztés\]](#) A háromdimenziós euklideszi tér

Amennyiben x és y a háromdimenziós koordinátatér vektorait jelöli, akkor a fenti második bizonyítás a következő egyenlőséget adja:

Tétel. Ha x és y az \mathbf{R}^3 két vektora, akkor

$$|x|^2 |y|^2 = |x \cdot y|^2 + |x \times y|^2$$

egyenlőség teljesül, ahol $x \cdot y$ a két vektor skaláris szorzata, $x \times y$ pedig a két vektor [vektoriális szorzata](#).

Bizonyítás. A skaláris és vektoriális szorzás geometriai jellemzéséből adódik, hogy ha α az x és y vektor hajlásszöge, akkor az $|x|^2 |y|^2$ szorzat így írható:

$$|x|^2 |y|^2 = |x|^2 |y|^2 (\cos^2 \alpha + \sin^2 \alpha) = |x|^2 |y|^2 \cos^2 \alpha + |x|^2 |y|^2 \sin^2 \alpha$$

ahol az utolsó egyenlőség után az első tag a skaláris szorzat, a második tag a vektoriális szorzat nagyságának négyzete. Itt tehát felhasználtuk, hogy

$$\cos^2 \alpha + \sin^2 \alpha = 1$$

(mely lényegében a [Pithagorasz-tétel](#)). [QED](#)

Megjegyzés. Ebben az esetben jól látható, hogy az egyenlőtlenség lényegében ekvivalens az elemi geometria azon tényével, hogy derékszögű háromszögben „az átfogó hosszabb, mint bármelyik befogó”. A Cauchy–Bunyakovszkij–Schwarz-egyenlőtlenség tehát a skalárszorzatos terek egy alapvető jelentőségű összefüggésére mutat rá. Sőt, magának az egyenlőtlenségnek a következménye, hogy ezekben a terekben bevezethető a vektorok hajlásszögének fogalma.

[\[szerkesztés\]](#) Általánosítása

Az egyenlőtlenség általános formája a [Hölder-egyenlőtlenség](#): ha $a_1, \dots, a_n, b_1, \dots, b_n$ nemnegatív valós számok, $p, q > 1$, továbbá $\frac{1}{p} + \frac{1}{q} = 1$ teljesül, akkor

$$\sum_{i=1}^n a_i b_i \leq \left(\sum_{i=1}^n a_i^p \right)^{1/p} \left(\sum_{i=1}^n b_i^q \right)^{1/q}.$$

[\[szerkesztés\]](#) Története

A sorozatokra vonatkozó variációt Cauchy 1821-ben publikálta *Cours d'Analyse Algébrique* című könyvében. Az integrálos verziót Bunyakovszkij 1859-ben a Szentpétervári Tudományos Akadémia Közleményeiben publikálta, hivatkozva egykori tanára, Cauchy egyenlőtlenségére, azt jólismertnek nevezve, abból vezetve le. A Göttingában dolgozó Schwarz 1885-ben újra bebizonyította az integrálos formát.